

Á Sunnudagsmorgni.

A Sunnudagsmorgni fögrum eg blundi værum brá,
því blessuð sólin vakti mig er gluggann skein hún á.
Og borgin grúfði hljómlaus, frá hversdagsstörfum frí.
Eg heyrði aðeins glamurhljóðið klukkunum í,
sem barst mér hvelt til eyrna frá kapellum og kyrkjum.

Þær boða mér sitt Evangélí sérhvern sunnudag.
Þær segja mér um kærleikann og spila fallett lag.
Og vilji eg altaf koma og læra lestur þann,
og látast bara trúá á guð og frelsarann,
þær segja eg verði sáluhólpinn söngmaður á himnum.

En eg vil ekki ganga í guðshús sólarlaust—
að gera að vetri sumar og breyta vori í haust.
Í kærleiksmáli „Orðsins“ oft kuldi napur býr,
því kenningin án verka er tál, sem enginn flýr,
þótt hólpinn þykist standa í helgri kyrkju sinni.